

Archeologienota

Wellen, Overbroekstraat 10

Deel II: Programma van Maatregelen

Projectcode: 2020J104

Historisch en Archeologisch Advies, Studies en Toegepast onderzoek

Rik van de Konijnenburg, Grauwe Torenwal 6/00/1 - B-3960 Bree (BE)

Mob. 0496 209 018 - e-mail: rik@konijnenburg.com

verwijzing: VAN DE KONIJNENBURG, R., (2020), Wellen, Overbroekstraat 10, archeologienota, HAAST-rapport 2020-52, Bree, D/2020/12654/52

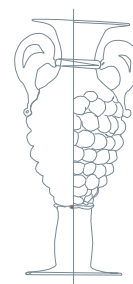

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

Wettelijk depot: D/2020/12654/52

Copyright reserved. No part of this publication may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without the permission from the publisher.

COVERFOTO: zicht op een deel van het terrein vanuit de Overbroekstraat, opname dd 16/10/2020

INHOUD

1. Administratieve gegevens
2. Aanleiding van het (voor)onderzoek
3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem
4. Gemotiveerd advies
5. Onderzoeksstrategie, onderzoeksmethode & technieken
6. Lijst met afbeeldingen
7. Bibliografie

Programma van maatregelen

1. Administratieve gegevens

1.1 Administratieve gegevens

Projectcode	2020J104
Actoren	Rik van de Konijnenburg, OE/ERK/Archeoloog/2015/00041
	Bremco bvba
Locatie: Provincie	Limburg
Gemeente	Wellen
Deelgemeente	Wellen
Site (adres)	Overbroekstraat 10
Kadastrale gegevens	Wellen, 1ste Afd. D , Sie. , percelen 721T, 721W, 718Y, 701K, 701H (partim), 701S, 702D(partim), 718X (partim), 701r, 701v, 701t, 701w, 701x
Oppervlakte onderzoeksgebied	opp 13.334 m ² waarvan 2253 m ² te behouden in de huidige staat, opp projectgebied = 11.081 m ²
Kadastraal percelenplan	Zie fig. 2
Topografische kaart	Zie fig. 3
Relevante termen thesauri OE	Bureauonderzoek / programma van maatregelen

Bounding Box:

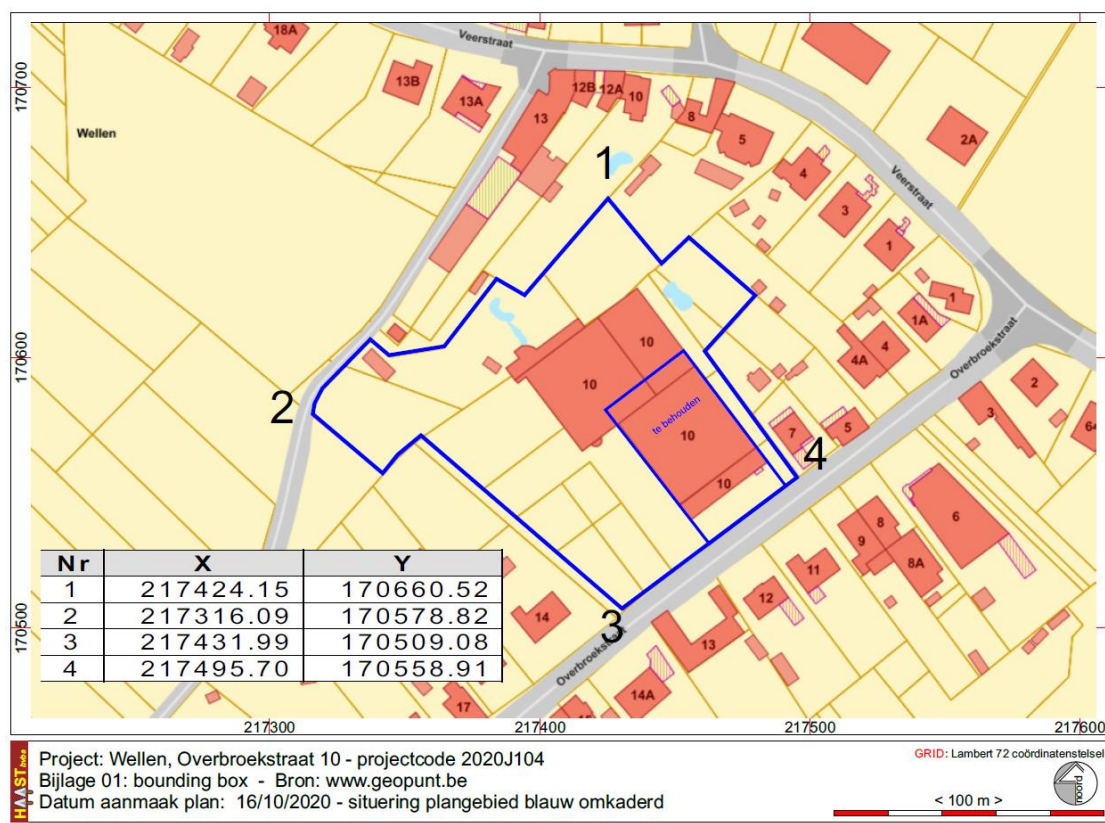
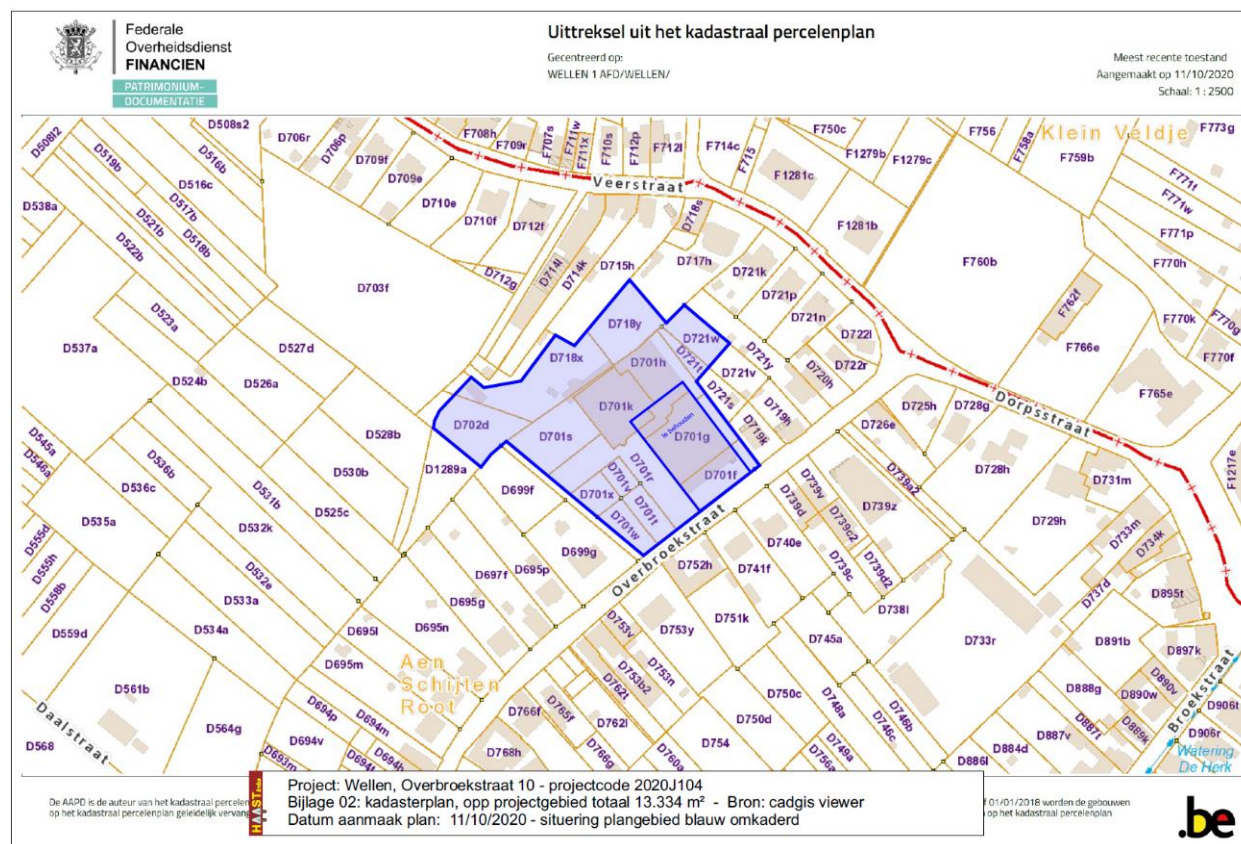

Fig. 1: Bounding Box

Na afbraak en ruimen van het bouwpuin wordt in de centrale zone van het projectgebied een garagekelder gebouwd met een netto oppervlakte van 1714 m². Voor de bouw ervan wordt gerekend met een bouwput van ca. 2500 m² inclusief de inrit naar deze kelder.

De kelder wordt aan de westzijde, het hoogst gelegen terreindeel, aangezet op een diepte van 4.48 m (+ 45.02 m TAW) onder het bestaande maaiveld dat gesitueerd is op +49.50 m TAW (= het 0-peil van de bouw). De kelder / fundering van het volledige gebouwen complex, zal bestaan uit een gepolierde, gewapende betonnen vloer van 30 cm dikte, aangezet op een PE-folie. Aan de oostzijde, waar het terrein lager gelegen is, is de bodemingreep beperkt tot 3.68 m onder het maaiveld dat gesitueerd is op +48.70 m TAW.

Bovengronds worden op de doorlopende kelder 3 appartementencomplexen gebouwd voor in totaal 31 appartementen.

De buitenaanleg omvat aan de noord- en oostzijde de aanleg van 2 infiltratiebekkens voor opvang van hemelwater. Het noordelijke bekken heeft een oppervlakte op maaiveldniveau van 241 m² (bruto oppervlakte) en op een diepte van 2,02 m onder het omringende maaiveldniveau een infiltratieoppervlakte van 128 m². Het oostelijke bekken heeft een bruto oppervlakte van 193 m² en een infiltratieoppervlakte, eveneens op 2 m onder het bestaande maaiveld, van 71,76 m².

Fase 2:

De buitenaanleg omvat de aanleg van voetpaden in waterdoorlatende klinkers, brandwegen in grasdallen, een nieuwe rijweg vanuit de Overbroekstraat naar de inrit van de ondergrondse parkeergarage in betonklinkers met een waterdoorlatende fundering. Er worden 67 buitenparkeerplaatsen voorzien, aan te leggen met grasdallen. Voor de fundering van de paden, rijwegen en parkeerplaatsen zal zoveel mogelijk gebruik gemaakt worden van de bestaande fundering van de huidige betonnen verharding eventueel aan te vullen met breuksteen afkomstig van de op te breken verhardingen. Voorzien wordt dat voor de volledige buitenaanleg, met uitzondering van een groenzone die momenteel in de zuidwestelijke hoek van het terrein gelegen is, niet dieper gegraven zal worden dan de huidige verstoringsdiepte, mogelijk zelfs minder indien gebruik gemaakt wordt van de bestaande funderingslagen.

Van de groenzone in de zuidwestelijke hoek van het terrein, oppervlakte = 610 m², zal de teelaarde verwijderd worden en vervangen worden door een onderslagfundering voor de aanleg van parkings en rijweg.

De buitenaanleg van de parkings en rijwegen aan de zuidzijde van het projectgebied, ten zuiden van de nieuwbouw, zal maar gerealiseerd worden na het beëindigen van de bouwwerken. Tot dan zal de bestaande rijweg en verharde parking gebruikt worden als werfzone.

In de zone tussen het te behouden gebouw en de ten oosten aanpalende percelen, een smalle strook, blijven de werken beperkt tot de heraanleg van de bestrating. In die zone bevinden zich ondergronds elektriciteitskabels. Uit de KLIP-plannen blijkt dat ook dwars over het terrein elektriciteitsleidingen zijn aangelegd.

Aangezien het grootste gedeelte van de buitenaanleg pas in een tweede fase zal gerealiseerd worden, zijn er op dit ogenblik nog geen gedetailleerde plannen en typeprofielen van de aanleg van paden, parkings en rijwegen beschikbaar, ook omdat men gaat trachten zoveel mogelijk gebruik te maken van de bestaande funderingen onder de huidige verhardingen. Boringen ter controle van de aanwezigheid en samenstelling van de onderlagen dienen nog uitgevoerd te worden. Dit zal pas gebeuren in de loop van de uitvoering van fase 1, de bouw van het appartementencomplex.

3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Archeologische verwachting

De bestaande bronnen bevatten weinig of geen gegevens die indicatief kunnen zijn voor het archeologisch potentieel van het projectgebied. Zowel op de aanrenzende caï-locaties als in de wijde omgeving zijn er geen archeologische indicatoren, dus dient gekeken naar de topografische en landschappelijke situering van het projectgebied. Hier is de situatie zeer sterk vergelijkbaar met de zone die het voorwerp uitmaakte van archeologienota met ID 8924. Het terrein ligt aan de rand van een gradiëntzone wat een hoge verwachting zou inhouden naar steentijdvondsten. Bovendien ligt Wellen in de periferie van de Romeinse stad Tongeren waardoor ook de verwachting naar sporen uit die periode als hoog zouden ingeschat mogen worden. Maar, de bodemkundige situatie is ongekend en het uitvoeren van voorafgaande controleboringen is door de bebouwing en de verhardingen op het terrein onmogelijk. Enkel boren in de groenzones kan bovendien niet als representatief beschouwd worden voor heel het projectgebied aangezien die zones te beperkt zijn in oppervlakte en aan de randen van het projectgebied gesitueerd zijn.

Gelet op de landschappelijke en topografische situering van het terrein kan een hoe verwachting gesteld worden naar vondsten uit de steentijd tot en met de Romeinse tijd / vroege Middeleeuwen. Wat betreft Late Middeleeuwen en postmiddeleeuwse periode kan, uitgaande van de aanwijzingen op de historische kaarten, uitgegaan worden van een eerder laag tot zelfs onbestaand potentieel aan archeologische sporen. De verwachting is echter afhankelijk van de mate van verstoringen die de bebouwing en verhardingen op het terrein teweeggebracht hebben en die zijn onbekend.

Het landschap evolueerde waarschijnlijk van een mogelijk bosrijk gebied naar een akker- en weidenlandschap in de Middeleeuwen. Het gebied ligt in de periferie van de kern van wellen en wordt op de historische kaarten omringd door boerderijen. Zeker in de 19de eeuw en dat tot in het derde kwart van de 20ste eeuw was het gebied een boomgaard. Vooral in de tweede helft van de 20ste eeuw evolueerde het landschap naar een vorm van verstedelijking als gevolg van de groei van de gemeente Wellen.

Enkel uit de historische kaarten is af te leiden dat het terrein in de 18de eeuw tot in de tweede helft van de 20ste eeuw in gebruik was als akker in het noordelijke terreindeel terwijl het zuidelijke terreindeel, de grootste helft, deel uitmaakte van een boomgaard. Pas rond 1980 wordt het terrein voor de eerste keer bebouwd en later werd rondom de bebouwing steeds meer terrein ingenomen als parking en buitenopslag met de nodige egalisering van het terrein en bijhorende verhardingen.

De geplande werken zijn voor heel het projectgebied mogelijk verstorend indien archeologische sporen aanwezig zouden zijn. Het zijn vooral de sloopwerken van de gebouwen en het opbreken van de verhardingen en verwijderen van nutsleidingen die mogelijk een vernietigende impact zullen hebben op eventueel aanwezig archeologisch erfgoed, indien ze al niet vernietigd zijn door de aanleg en bouw in de jaren 1980 en later. De bouw van de garagekelder zal alleszins zeker vernietigend zijn voor alle mogelijk aanwezige archeologische sporen.

4. Gemotiveerd advies

Het volledig uitsluiten van aanwezigheid van archeologische erfgoedwaarden binnen het projectgebied kan niet op basis van de gegevens af te leiden van de beschikbare bronnen. Wel kan gesteld dat de archeologische verwachting mogelijk laag mag ingeschat worden. Het terrein ligt weliswaar aan de rand van een gradiëntzone hetgeen een hoge verwachting kan inhouden aan sporen uit de steentijd en zelfs de metaaltijden, het gebied ligt eveneens in de periferie van de Romeinse stad Tongeren waardoor ook sporen uit de Romeinse periode

kunnen aangetroffen worden. Maar de impact van de bestaande bebouwing en verhardingen op de oorspronkelijke bodemopbouw zijn onbekend en mogelijk hebben die een nefaste invloed gehad mochten en eer artefactensite uit de steentijd aanwezig geweest zijn. De hoogste verwachting is derhalve gesteld in sporensites vooral met betrekking tot sporen uit de metaaltijden en/of Romeinse periode / vroege Middeleeuwen. Derhalve wordt via het programma van maatregelen een archeologisch traject geadviseerd omvattende een begeleiding van de sloopwerken vanaf het maaiveldniveau, een landschappelijk boor- of proefputtenonderzoek, eventueel gevolgd, afhankelijk van de resultaten van het landschappelijk onderzoek, door een proefsleuvenonderzoek.

Omdat het terrein voor 85% verhard en bebouwd is en nog gebruikt wordt als parking konden geen controleboringen uitgevoerd worden. Om het archeologisch potentieel beter in te kunnen schatten wordt geadviseerd om het opbreken van de bestaande verhardingen archeologisch te begeleiden om, na verwijdering van die bestrating, doormiddel van een elftal proefputten het terrein landschappelijk te onderzoeken. Mocht er nog een archeologisch potentieel niveau aanwezig zijn, dan volgt na het landschappelijk bodemonderzoek een proefsleuvenonderzoek om het terrein ten volle archeologisch te kunnen evalueren en waarderen.

5. Onderzoeksstrategie, onderzoeksmethode & technieken

Voorgesteld wordt het onderzoek getrapt uit te voeren: eerst een landschappelijk profielputtenonderzoek onmiddellijk aansluitend bij het opbreken van de bestrating en sloop van de gebouwen zoals voorzien.

Indien het profielputtenonderzoek voldoende indicaties oplevert voor de aanwezigheid van een ongeschonden of slechts matig verstoorde bodem binnen de verstoringsdiepte van de geplande bouwingreep dan volgt een archeologische prospectie met ingreep in de bodem uitgevoerd doormiddel van proefsleuven.

Voorgesteld wordt een archeologische prospectie met ingreep in de bodem uit te voeren doormiddel van parallelle proefsleuven van 2 m breed over de volle breedte van het terrein en zuidwest - noordoost gericht. De oriëntatie zuidwest - noordoost is ingegeven door de oorspronkelijke niveauverschillen op het terrein die hoofdzakelijk duidt op een daling van het terrein van zuidwest naar noordoost (west – oost) in de richting van de vallei van de Herk. Het gebruik van 2 m brede proefsleuven over de volle breedte van het terrein is volgens het onderzoeksrapport van het Agentschap Onroerend Erfgoed de meest efficiënte manier om archeologische sporen aan te snijden wanneer sporensites verwacht worden.

Indien uit de prospectie met ingreep in de bodem voldoende aanwijzingen blijken voor waardevol archeologisch erfgoed en een potentieel aan kennisvermeerdering voor het archeologisch onderzoek, dan zal in een nota archeologie met beschrijving van de resultaten van de uitgevoerde onderzoeken en na aktename door het Agentschap Onroerend erfgoed, een deel of het volledige terrein afgebakend worden voor een archeologische opgraving.

Onderzoeksmethode en -technieken

Landschappelijk bodemonderzoek

Het landschappelijk bodemonderzoek dient uitgevoerd in aanwezigheid van een aardwetenschapper/ aardkundige die de bodemopbouw registreert, bestudeert en evalueert. Hiervan wordt een verslag opgesteld waarbij de leidende archeoloog mede het terrein evalueert naar archeologische waarde. De profielputten worden zodanig ingepland dat heel het terrein bestreken wordt. Uitgegaan moet worden van een gemiddelde van 7 tot 10 boringen of profielputten per hectare, in dit specifiek geval minimaal 11 profielputten om een juiste inschatting te kunnen maken van het terrein en de archeologische potentie ervan. Het is aan de aardkundige om te bepalen of meer landschappelijke proefputten noodzakelijk zijn om de bodemkundige situatie van het terrein in te kunnen schatten.

Alle bodemprofielen worden gefotografeerd (voorzien van profielnummer en schaallat) en beschreven per horizont op basis van de bodemkundige registratie- en beschrijvingsmethodes. Bij elke profielput wordt de absolute hoogte van het (archeologisch) vlak en van het maaiveld genomen en op het plan aangeduid.

Het doel van het **landschappelijk onderzoek** is het bestuderen van de bodemopbouw. Hierbij dienen volgende onderzoeksvragen beantwoord te worden:

- Welke zijn de waargenomen afzettingen en horizonten in de bodem, beschrijving + duiding?
- Is er sprake van verstoring van het bodemprofiel/ of de verschillende gelaagdheden? Zo ja, waar en tot welke diepte is hier sprake van? Om welke ingrepen gaat het hier? Is er een natuurlijke of antropogene verklaring voor?
- Is er sprake van een of meerdere begraven bodems? Op welke diepte bevinden zich deze bodems indien aanwezig?
- Wat zijn de verwachte conservering en gaafheid van eventuele archeologische resten, gelet op het voormalig grondgebruik, natuurlijke processen van erosie en verspoeling en de aard van de ondergrond?
- Zijn er bodems/zones die nog voldoende waardevol zijn voor prehistorie en/of voor sites met bodemsporen?
- Is er een bodemkundige verklaring voor de partiële / totale afwezigheid van archeologische sporen? Zo ja, waarom? Zo nee, waarom niet?
- Zullen de geplande werken, nieuwe aanleg, impact hebben op mogelijk aanwezig archeologisch erfgoed?

Mogelijk vervolgtraject: archeologisch proefsleuvenonderzoek

Mocht uit het landschappelijk bodemonderzoek blijken dat het terrein door eerdere ingrepen dermate verstoord is dan zal geen verder archeologisch onderzoek worden opgelegd. Indien er voldoende aanwijzingen zijn voor de mogelijke aanwezigheid archeologisch erfgoed, dan is de volgende stap een archeologische prospectie met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven.

Gekozen wordt voor een archeologische prospectie met ingreep in de bodem uit te voeren doormiddel van parallelle proefsleuven van 2 m breed over de volle breedte van het terrein. De oriëntatie van de proefsleuven is zoals eerder geargumenteed zuidwest – noordoost met uitzondering van één proefsleuf in het oostelijke deel van het projectgebied waar, omwille van de beperkte oppervlakte en de aanwezigheid van de elektriciteitsleidingen, geopteerd wordt voor een noord – zuid oriëntatie van die proefsleuf.

Het proefsleuvenonderzoek dient vlakdekkend te worden uitgevoerd over het volledige terrein of de zone afgebakend na evaluatie van de landschappelijke profielputten.

De sleuven worden aangelegd met een 21 tons kraan op rupsbanden en met een graafbak van 2 m breed. In elke sleuf wordt minstens één archeologisch vlak aangelegd over de volledige lengte en breedte van de sleuf onder begeleiding van minstens één erkend archeoloog bijgestaan door een archeoloog-assistent.

Van alle sleuven en kijkvensters zullen overzichtsfoto's worden gemaakt en van alle (antropogene) sporen ook detailfoto's. De sleuven en sporen worden ingemeten en gedocumenteerd aan de hand van beschrijvingen. Indien een spoor zich tegen de putwand bevindt, wordt het werkputprofiel opgeschoond om de relatie tussen het spoor en de bodemhorizonten te registreren. Sporen-, foto- en vondstenlijsten worden geregistreerd in het veld. Vondsten die binnen de sleuven of kijkvensters worden aangetroffen, worden per context ingezameld (vlak, spoor, enz.). Er dient een selectie van de sporen gecoupeerd te worden die afdoende is om de onderzoeksvragen te beantwoorden. In vermoedelijke diepe sporen zoals waterputten en waterkuilen wordt een boring gezet om te verifiëren of het om een dergelijk spoor gaat en om de diepte te bepalen. De erkend archeoloog/veldwerkleider is vrij in het bepalen van de noodzaak van aanvullende boringen en het aantal boringen.

Per proefsleuf wordt minimaal één profielkolom (minimaal 1 m breed) aangelegd waarbij ca. 30 cm van de moederbodem zichtbaar is. De locatiekeuze van deze profielputten is afhankelijk van de variabiliteit in de bodemopbouw.

Sporen waarbij de metaaldetector een signaal geeft, worden aangeduid in de sporenlijst. Metaalvondsten worden enkel ingezameld als zij zich aan het vlak bevinden of als ze zich in een spoor bevinden dat gecoupeerd wordt. Ingezamelde vondsten worden op plan gezet met vondstnummer en de code *Md*. Ingezamelde metaalvondsten worden beschermd tegen degradatie van het materiaal.

Indien sporen worden gecoupeerd in functie van het beantwoorden van de vooraf opgestelde of door voortschrijdend inzicht opgeworpen onderzoeksvragen, worden de coupes ingemeten, getekend (schaal 1:20) en gefotografeerd.

Na afloop van het onderzoek worden de sleuven gedicht om verdere degradatie van eventueel aanwezige sporen te voorkomen. Indien nodig worden kwetsbare sporen (graven, zeer ondiep bewaarde sporen) afgedekt met doek of plastic zodat ze in geval van een vervolgonderzoek in de vorm van een opgraving niet verder worden aangetast vooraleer ze onderzocht kunnen worden.

Vondsten gedaan bij de aanleg van het vlak worden als zodanig geregistreerd, indien mogelijk per laag waarin ze werden aangetroffen. Vondsten gedaan tijdens de aanleg van een spoor worden vanzelfsprekend aan het spoor gekoppeld.

Indien tijdens het couperen van sporen in functie van de beantwoording van onderzoeksvragen vondsten worden gedaan, worden deze eveneens gekoppeld aan het spoor.

Diagnostisch vondstmateriaal wordt aan een assessment onderworpen door een specialist teneinde de sporen en/of de aangetroffen vindplaats(en) te kunnen plaatsen in de tijd.

Het doel van **de proefsleuven** is de detectie van sites met bodemsporen. Hierbij moeten minimaal volgende onderzoeksvragen beantwoord worden:

- Welke zijn de waargenomen horizonten in de bodem, beschrijving + duiding? Komt dit overeen met de vaststellingen uit het landschappelijk profielputtenonderzoek?
- Zijn er sporen aanwezig? Zo ja, geef een beknopte omschrijving.
- Zijn de sporen natuurlijk of antropogeen?
- Hoe is de bewaringstoestand van de sporen?
- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?
- Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?
- Kan op basis van het sporenbestand in de proefsleuven een uitspraak worden gedaan over de aard en omvang van occupatie?
- Zijn er indicaties (greppels, grachten, lineaire paalzettings, ...) die kunnen wijzen op een inrichting van een erf/nederzetting?
- Zijn er indicaties voor de aanwezigheid van funeraire contexten? Zo ja;
 - Hoeveel niveaus zijn er te onderscheiden?
 - Wat is de omvang?
 - Komen er oversnijdingen voor?
 - Wat is het, geschatte, aantal individuen?
- Wat is de relatie tussen de bodem en de archeologische sporen?
- Kunnen archeologische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden (incl. de argumentatie)?
- Wat is de vastgestelde en verwachte bewaringstoestand van elke archeologische vindplaats?
- Wat is de waarde van elke vastgestelde archeologische vindplaats?
- Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de waardevolle archeologische vindplaatsen?
- Voor waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (maatregelen behoud *in situ*)?
- Voor waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling en die niet *in situ* bewaard kunnen blijven:
 - o Wat is de ruimtelijke afbakening (in drie dimensies) van de zones voor vervolgonderzoek?
 - o Welke aspecten verdienen bijzondere aandacht, zowel vanuit methodologie als aanpak voor het vervolgonderzoek?
- Welke vraagstellingen zijn voor vervolgonderzoek relevant?
- Zijn er voor de beantwoording van deze vraagstellingen natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke type staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

Mogelijk vervolgtraject: een archeologische opgraving

Indien uit de prospectie met ingreep in de bodem voldoende aanwijzingen blijken voor waardevol archeologisch erfgoed en een potentieel aan kennisvermeerdering voor het archeologisch onderzoek, dan zal in een door het Agentschap Onroerend Erfgoed in akte te nemen nota archeologie een deel of het volledige terrein afgebakend worden voor een archeologische opgraving.

Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er wordt niet verwacht dat afwijkingen van de Code van Goede Praktijk zich zullen/kunnen voordoen.

Het onderzoeksdoel is bereikt wanneer op basis van het vooronderzoek met ingreep in de bodem een voldoende gefundeerde uitspraak kan worden gedaan over de aard, omvang en behoudenswaardigheid van de archeologische waarden in het plangebied en wanneer een eenduidig advies kan worden gegeven voor vrijgave van het terrein, een opgraving of behoud in situ.

Om te bepalen of het onderzoeksdoel is bereikt, gebruikt de erkende archeoloog de volgende criteria:

Oppervlaktecriterium

Aangezien het principe van het voorgestelde proefsleuvenonderzoek gebaseerd is op een statistische manier van werken is het van belang dat een voldoende ruime dekking wordt verkregen. Bovendien is het van belang dat de spreiding van de sleuven over het hele terrein gewaarborgd wordt zodat uitspraken kunnen worden gedaan over het hele terrein.

Inhoudelijke evaluatie

De erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden voldoende onderzoeken zodat uitspraken kunnen worden gedaan over onder meer datering, interpretatie en onderlinge samenhang van sporen.

Ruimtelijke evaluatie

De erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden zodanig onderzoeken dat hij een uitspraak kan doen over de ruimtelijke spreiding van een of meerdere archeologische vindplaatsen in het plangebied.

Randvoorwaarden

Het slopen van de bestaande gebouwen en opbreken van de verhardingen op het terrein dienen vanaf het moment dat men op maaiveldniveau is archeologisch begeleid te worden. Bij het aanleggen van de landschappelijke proefputten en eventueel de aanleg van de proefsleuven dient rekening te worden gehouden met de aanwezigheid van de ondergrondse elektriciteitsleidingen. In het voorstel van inplanting van de landschappelijke proefputten en proefsleuven is rekening gehouden met die leidingen. Echter, voorzichtigheid en waakzaamheid op het terrein zijn geboden aangezien de KLIP-plannen slechts een benaderende situering weergeven van het tracé van de leidingen.

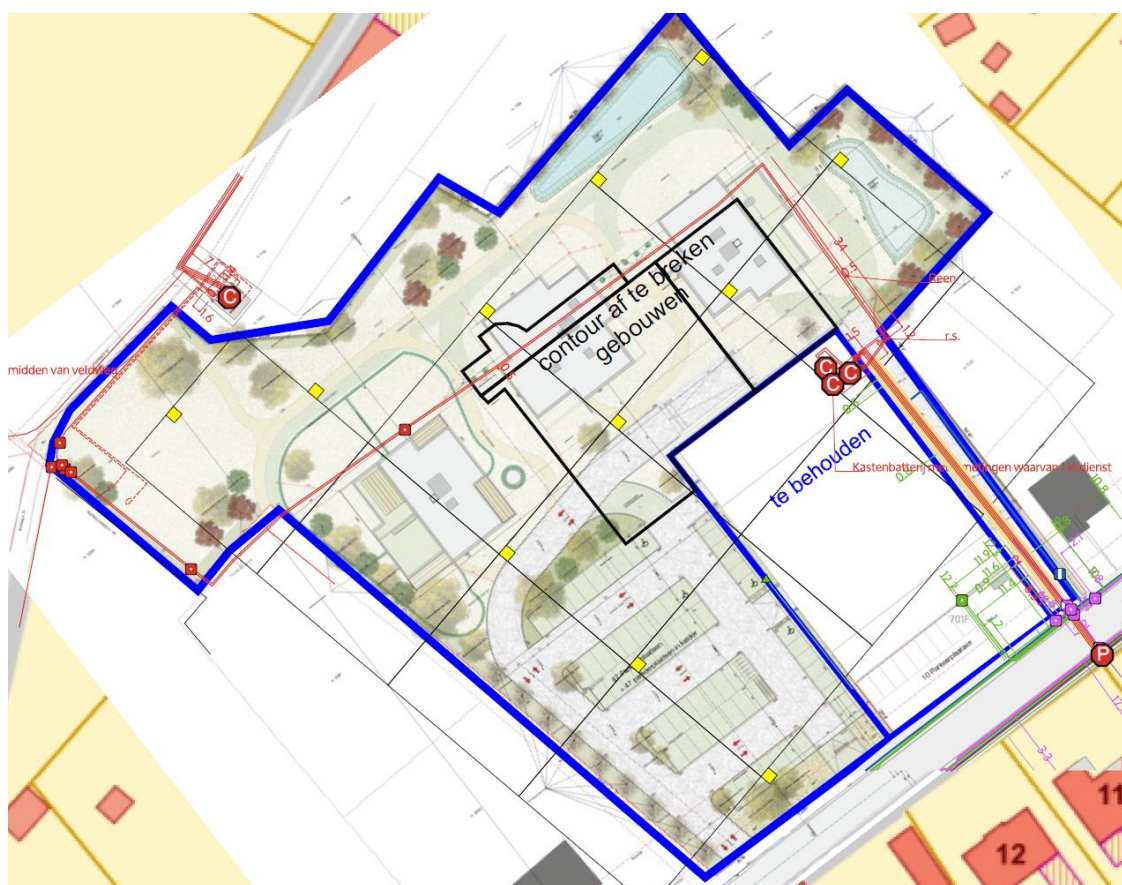
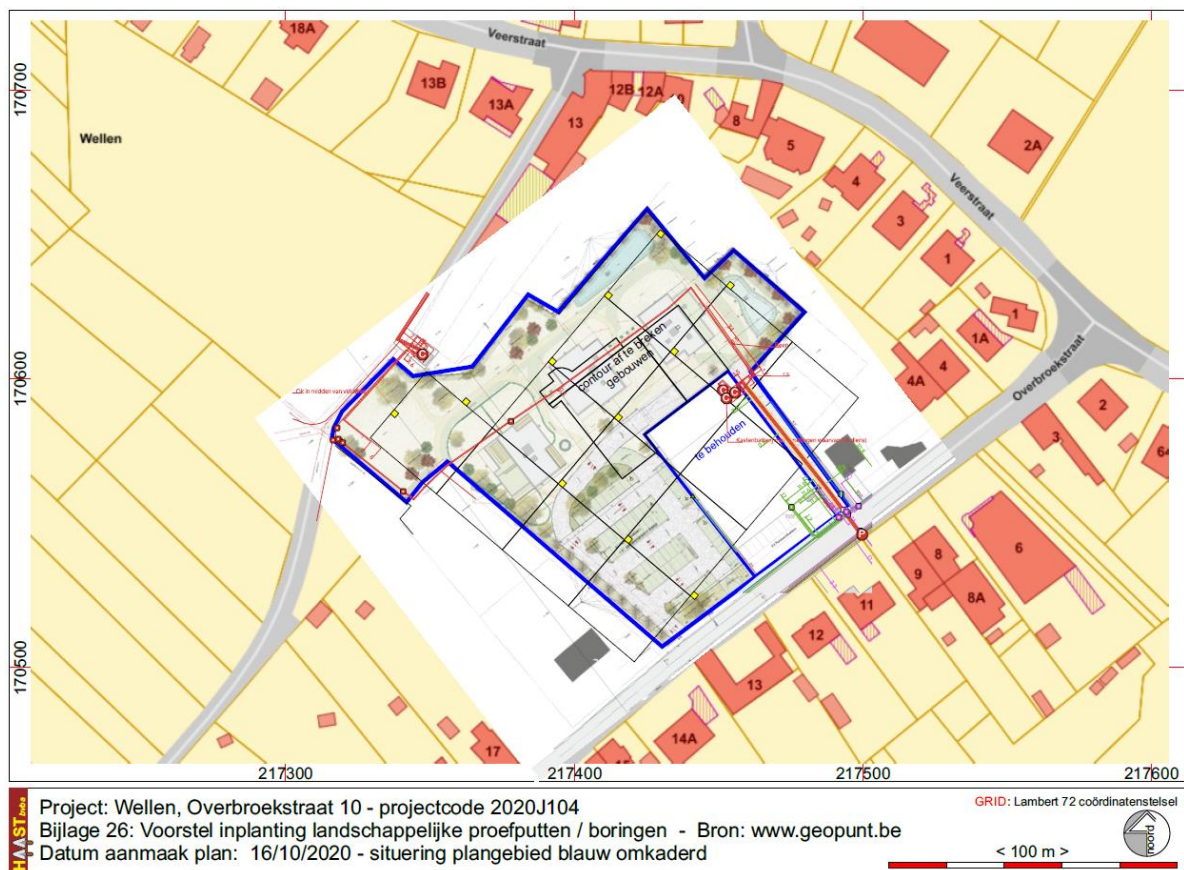

Fig. 3: Voorstel inplanting landschappelijke proefputten (gele vierkanten)

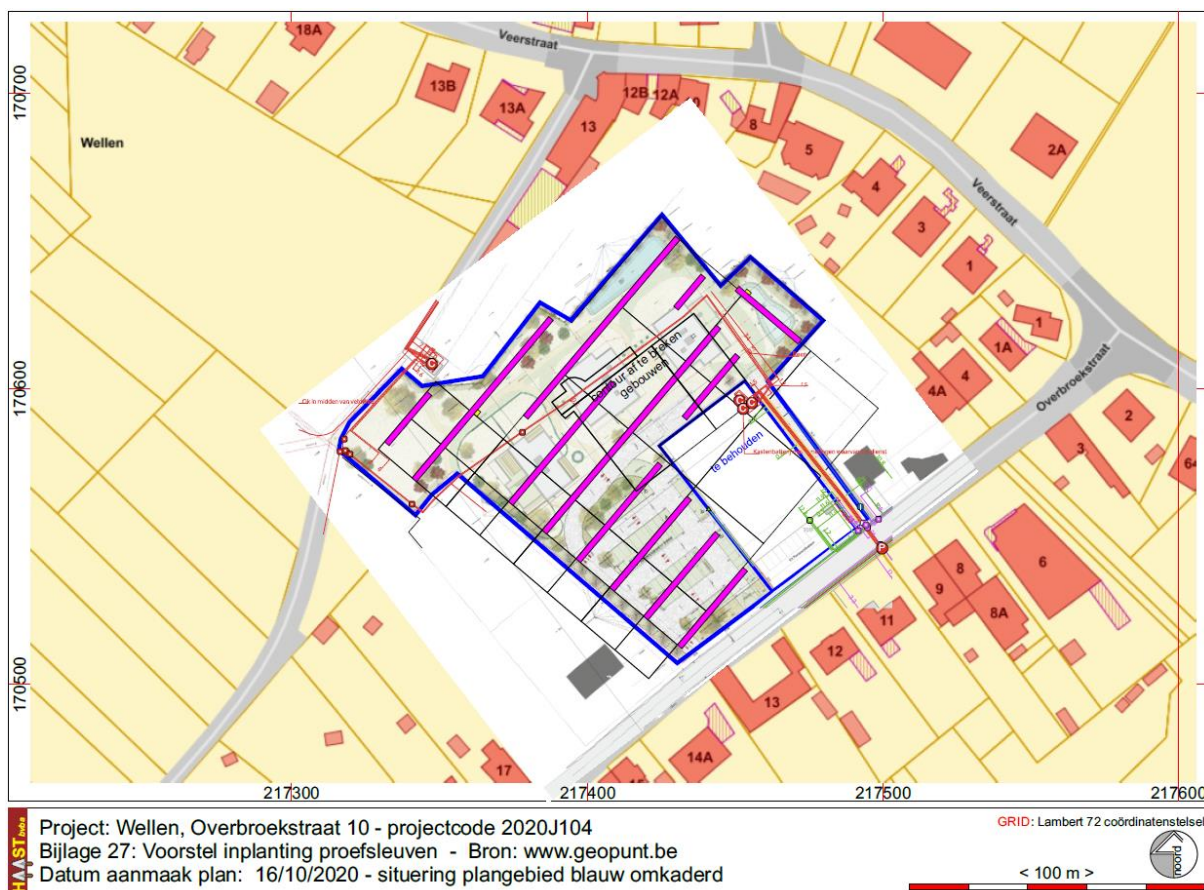

Fig. 4: Voorstel inplanting proefsleuven

6. Lijst van de afbeeldingen

- Fig. 1: Bounding Box
- Fig. 2: Kadastraal uittreksel dd. 11/10/2020 © cadgis viewer
- Fig. 3: Voorstel inplanting landschappelijke proefputten
- Fig. 4: Voorstel inplanting proefsleuven

7. Bibliografie

Code van goede praktijk voor de uitvoering van en rapportering over archeologisch vooronderzoek en archeologische opgravingen en het gebruik van metaaldetectoren, versie 4.0.